

Slovenská 4D vláda: Darebáci, Dobrodruhovia, Diletanti a Domovník

- CZ24 News | 24. března 2020

SLOVENSKO: Kľučkoval, strúhal piruety, vykonával si potrebu do vlastných úst, podvádzał, podrážal, klamal, rozdával podpásovky, až napokon ležal v žalúdku všetkým, zato exceloval v hľadáčiku tých správnych kruhov.

Takýto výkon pološialeného Igora Matoviča v predvolebnej kampani nemohol uniknúť Ambasáde (tej s veľkým „A“, ktorej predtým neunikli ani počiny servilnej a totálne nekompetentnej kváziprezidentky Zuzany Čaputovej).

Narcisový forčeking

Inflačnými dolármi výdatne masené kladkostroje mimovládok a výrobných liniek prieskumných agentúr sa rozbehli za metou splniť jasné zadanie. Plnila ho aj Čaputová, ktorá veľmi dobre vedela, prečo na Ústavnom súde freneticky pretláča závratne promptné zrušenie 50-dňového moratória pre zverejňovanie výsledkov prieskumov: práve tie mali Slovači „dodať“ novú vládu, tak ako jej predtým „dodali“ hlavu štátu.

A tak sa pred dvojnásobne zblamutené obyvateľstvo usadila v Grasalkovičovom paláci smetisková dolly z Pezinka a na Úrade vlády poloblázon z Trnavy. „Čo bolo, bolo, terazky som priemiérom,“ mohol si spokojne povzdychnúť, keď ho davy vynášali do obrovskej trafiky na bývalom Gottwaldovom námestí.

DEŇ NARCISOV TOHTO ROKU ZRUŠILI, V SKUTOČNOSTI SA VŠAK ZMENIL NA TÝŽDEŇ NARCISOV NASLEDUJÚCI PO VOLBÁCH.

Keď prvotný ošiaľ opadol, prišlo vytriezvenie kladúce úmorné otázky: Ako budovať sociálny štát s asociálnym liberálno-ekonomickým dobrodruhom? Ako bojovať proti mafii v jednom šíku s mafiánom? Ako bojovať proti daňovým únikom s daňovým podvodníkom? Ako má fungovať štát pod taktovkou šialenca?

Komu v tomto mančafte pripadne kapitánsky dres, bolo jasné. Zvyšné si však mali rozdeliť v uzamknutej šatni, v ktorej sa hneď po zavretí začalo iskriť forčekingom v boji o pozície.

Dresu kapitánskeho asistenta sa chcel zmocniť Boris Kollár, ktorého hnutie Sme rodina získalo druhý najväčší počet žetónov vo vznikajúcej koalícii. Tu však zasoptil žalúď Andrej Kiska, ktorý Kollárovi vyčítal „mafiánske kontakty“. „Je úsmevné, keď o mafiánskych kontaktoch hovorí práve Kiska,“ zakontroval Kollár.

Na toho sa vzápätí vrhol aj Richard Sulík z SAS, ktorý sa hneď v zárodku pokúsil zlikvidovať „smerodinný“ nápad vybudovať ročne 25-tisíc nájomných bytov. „On chce asi..., že rozkáže vetru, dešti“, brnkol na socrealistickú nôtu a na nervy už aj tak dosť vytočeného Kollára.

A tak sa toto kľbko nerozborných spojencov podujal rozťať sám Veľký Mathé: odteraz nijaké odkazy cez médiá a odteraz „čo nie je dohodnuté, to neplatí“. A dohodnuté je len to, čo povie Igor I.

A tak sa toto kľbko nerozborných spojencov podujal rozťať sám Veľký Mathé: odteraz nijaké odkazy cez médiá a odteraz „čo nie je dohodnuté, to neplatí“. A dohodnuté je len to, čo povie Igor I.

Končiaca vláda... (Foto: archív)

... a nastupujúca vláda. (Foto: archív)

Tieto pravidlá v predstihu pochopil Sulík, ktorý sa stačil k novému vodcovi priplihtiť už počas povolebnej noci. Igorovi sa skromne pripomenul ako jeho odveký „spolupútnik“, cudne pomlčiac o

svojom ťahu z roku 2011, keď Matoviča pre intrigy vyhodil z vtedajšieho poslaneckého klubu SaS.

Teraz bodro usúdil, že na ceste k vysnívanému postu ministra financií mu najviac prospeje zaliečať sa ego-maniackemu Matovičovi, ktorého tak hneď na prvej spoločnej tlačovke zvelebil do nebies: „Igor už dnes hovorí ako štátnik.“

Tri trafiky pre popolušky

Takéto slová síce príjemne pošteklili Matovičovu samolúbosť, nepadli však na úrodnú pôdu pre Sulíka v urputnej snahe usadiť sa vo vytúženej trafike. A keď sa nehodlal zrieť tejto utkvelej predstavy, z ohláseného štátnika sa opäť stal klasický Matovič: „Dnes sa budú diať veci!“ sipel na internete pár dní pred menovaním vlády a Sulík vedel, kolká bije.

Napriek tomu neustával v licitovaní, zobral to oblúkom a vymohol si bonus v kabinete: hoci financie musel oželiť, stal sa ministrom hospodárstva a navyše dostal funkciu prvého podpredsedu vlády pre ekonomiku. Tak sa zrodila prvá neplánovaná trafika vo vláde pre ľudí.

Druhá trafika sa pritrafila pre stranu Za ľudí. Neochvejný bojovník proti prebujnenosti štátnej byrokracie Matovič ju vytvoril špeciálne pre svoju prebehlickú odídenú pravú ruku, neskôr zostavovaním vlády poverenú Kiskovu podpredsedníčku a krikľavú ikonu ženského karizmu v politike Veroniku Remišovú. Ponesie rozsvietený názov Ministerstvo pre informáciu a eurofondy, na ktorých bude Verona sedieť nie ako žaba, ale doslova ako ropucha na prameni.

POZORUHODNÝ JE AJ ÚDEL ZAŠITÉHO „ŽABIKA“, SEDIACEHO UŽ NIE NA BRUSELSKO-BRATISLAVSKOM PRAMENI, ALE V POPRADSKOM ZÁZEMÍ ČI KARANTÉNE.

Prostredníctvom nevýraznej Márie Kolíkovej tak bude Kiska príznačne „z home officeu“ riadiť ministerstvo spravodlivosti, pod ktoré, spadá aj správa väzníc, možbyť čakajúcich práve na popradské žaludové eso, nateraz obvinené z nezákonných kšeftov s pozemkami pod Tatrami.

A kým zdravotne i kariérne zdeptaný Kiska si ani nepričuchne k poslaneckým laviciam, jeho brat v triku Kollár zasadne v kresle šefa snemovne. Hoci ide o sprostý plúvanec do tváre zákonodarného zboru reprezentujúceho päť miliónov ľudí na Slovensku, pre Matoviča poslúži ako modus vivendi v snahe odpratať Kollára na miesto, odkiaľ bude môcť maximálne klopať predsedníckym kladivkom.

S tým sa však mocibažnému rodinkárovi nemohlo podariť zapchať ústa. A tak prišlo na ďalšie sústo naservírované Kollárovi: opäť neochvejný bojovník proti prebujnenosti štátneho aparátu Matovič otvára už tretiu neplánovanú trafiku – funkciu podpredsedu vlády pre legislatívu a strategické plánovanie, ktorú zhltnie Štefan Holý, pre pochybnú minulosť spochybnený kandidát na ministra dopravy.

Okrem samotného Kollára a Holého (reč nie je o staršej slovenskej literatúre) je zo Sme rodina hmlou nekompetentnosti zahalený aj ďalší skrachovaný ministerský adept Milan Krajiniak, ktorý chcel viesť rezort dopravy, no napokon sa uspokojí s ministerstvom práce. Z pohľadu Matoviča ide o jasný ťah – po prvých turbulenciách a nespokojnosti obyvateľstva, ktorá sa prihlási ako noc po súmraku, bude mať na koho zvaliť „zlú sociálnu politiku“.

Boris Kollár. (Foto: archív)

Motovičov návrat k infantilnosti

Sám Matovič však netrpí nedostatkom diletantov. Na ministerstvo životného prostredia posla Jána Budaja so sklonmi k rebélii, s disidentským vzťahom k ochrane prírody a s a bilagom krycieho mena Domovník, pod ktorým sa ocitol na zoznamoch ŠtB počas prvých lustrácií po roku 1989. Ako napísal publicista Vladimír Mináč, súdruhovia z vtedajšej VPN ho „neodstavili preto, že naňho niečo našli. Niečo naňho našli, aby ho mohli odstaviť.“

Teraz však naňho nikto nič nehľadá, zrejme v snahe, aby on nič nenašiel na druhých. Na životnom prostredí bude môcť partnersky rokovať s lykožrútmi, menej už s inými parazitmi na štátnom aparáte, ba možno sa zakomplexovaného Jána zľakne aj koronavírus.

Oveľa nebezpečnejšou Matovičovou voľbou je Jaroslav Nad' v pozícii ministra obrany, kde tento fanatický milovník Západu môže narobiť paseku vo vzťahoch s Východom, ale aj vnútri štátu, v ktorom bude presadzovať skrytú okupáciu Veľkým bratom.

NAJVÄČŠÍM PROBLÉMOM TEJTO KOALÍCIE JE SAMOTNÝ MATOVIČ.

Zopár dní po voľbách síce vydržal byť "štátnikom", potom sa však vychytil ísť robiť poriadky na krízový štáb, o ktorého práci zrejme počas povolebného nadšenia ani netušil. Tu sa rýchlo a automaticky prepol do matovičovskej klasiky.

Vrátil sa k svojej infantilnej prirodzenosti, aby si v spravodlivo vyšinutom hneve pred kamerami vylial zlosť: „Nepustili ma ani k slovu,“ povedal a ušiel temer v plači, v náznakoch pripomínajúci Gretu Thunbergovú pred OSN.

Na zaplakanie sú aj jeho vyhliadky oklieštené štyrmi živlami: sebou samým, vlastnými poslancami, koalíčnymi partnermi a opozíciou. Vo vlastnom poslaneckom klube má po ruke 53 mandátov.

V predchádzajúcich funkčných obdobiach ich mal 16 v roku 2012 a 19 v roku 2016. Koncom oboch spomenutých funkčných období ich však stratil viac než polovicu. Z toho možno vyvodiť, že počet Matovičových hlasov sa na konci tohto volebného obdobia scvrkne na približne 20 mandátov...

Z koalíčných strán sa zrejme najskôr rozkmotrí so Sme rodinou, ktorej bude vyhadzovať na oči zlú sociálnu politiku, a ktorá je už teraz trňom v očiach zvyšných dvoch členov koalície. Rátajme spolu: Matovičovi zostane podpora 20 „vlastných“ + 13 z SaS + 12 zo Za ľudí, teda zúfalých 45 mandátov.

Na podporu opozície, ktorá je mimoriadne silná, sa spoľahnúť nemôže. A na svojich poslancov, ktorých často ani osobne nepozná, tobôž nie. A sotva mu pomôžu konzultácie „pri džatkách“ so Senátorkou Kušnírovou...

V tejto situácii môže Igor splniť svoj predvolebný sľub za „všetky svoje otázky v referende si ľahnem pod vlak“. Ak by tak urobil a svoj desperátny čin dokonal, mohol by naplniť slová, vyriešené po audiencii u prezidentky Čaputovej, že „táto vláda vstúpi do dejín.“ A mohol by tak naplniť aj slová samotnej Čaputovej, ktorá svojho času vyhlásila, že „by sme mali byť krajinou, kde sa ľudia nebudú báť zomierať.“

